



ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VII. ČÍSLO 11 NOVEMBER 1999



PRETO bdejte,
lebo NEVIETE ANI dňA, ANI hodiny.
(Mt 25, 13)



FARSKÁ KRONIKA OD 10. 9. 1999 DO 9. 10. 1999



Do farského spoločenstva sme sviatostou krstu prijali:

Veronika Vidová	Louise Bellovičová
Renáta Uradníčková	Tomáš Chalmovský
Jana Uradníčková	Adam Budáč
Kristína Krinická	Katarína Šimkovičová
Matúš Matejov	Peter Černay
Kristína Ondrejovičová	Jakob Oravec
Štefan Szilvasi	Farnosť Zapotôcky
Aneta Szoléková	Sebastián Borko
Matej Macko	Simona Borková
Matúš Frimel	Andrej Humaj
Anna Štefičková	Nikol Pupáková
Roman Cibula	Veronika Flimelová
Adam Beňo	Eugénia Flimelová
Viktória Granecová	Vanesa Flimelová



Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Róbert Daško a Miroslava Slezáková
 Radoslav Teličák a Katarína Pánisová
 Ing. Roman Jurík a Mgr. Natália Kunová
 Henrich Štefan Schreiber a Soňa Baginová
 Ing. Rastislav Vlneška a Ivana Hubačová
 Milan Tadiľ a Ing. Andrea Bátorová
 Roman Macko a Andrea Mešterová
 Oliver Meliško a Denisa Holická
 Ing. Dan Jan Ďuriš a Andrea Cibulová
Farnosť Zapotôcky:
 František Macák a Denisa Líšková



S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Júlia Huštová 76 r.	Marian Čech 50 r.
Vendelín Héreš 72 r.	Mária Pakošová 84 r.
Zuzana Kašíaková 90 r.	Sidónia Žáková 77 r.
Mária Leporisová 88 r.	Anna Klusová 88 r.
Anna Palčová 78 r.	Andrej Hricko 92 r.
Alojz Ernek 50 r.	Jaroslav Machala 63 r.
Eléna Soliarová 79 r.	Mária Uhrínová 69 r.
Mária Záňová 95 r.	Helena Bellovičová 72 r.



*Odpocinutie večné daj
dušiam, Pane ...*



DEJINY JEDNEJ DUŠE, KTORÁ HOVORÍ VŠETKÝM DUŠIAM

Sv. Terezka získala veľkú popularitu medzi veriacimi tajomstvom svojej originálnej svätosti: pokorou srdca, ktorá nás robí maličkými v Božom náručí. Terezka chce triumfovať v láske, keď otvára do korán dvere svojej nemohúcnosti, vlnám nekonečnej nežnosti, ktoré sú skryté v Bohu.

Sv. Terézia písala atramentom, no dnes sú na jej konto napísané haldy tlačeného slova. Množstvo kníh o nej zaujíma druhé miesto za počtom kníh o sv. Františkovi z Assisi. Sv. František zomrel pred 770 rokmi (1226), a Terezka iba pred sto rokmi (1897). Možno povedať, že Terezka predbehla sv. Františka.

Sv. Terezka sa narodila v Alencone vo Francúzsku 2. januára 1873 a zomrela v Lisieux v karmelitánskom kláštore 30. septembra 1897.

Počas svojho krátkeho života (24 rokov) bola celkom neznáma. Ale po svojej smrti jej zjav rýchle prenikol do celého kresťanského sveta. Jej životopis "Dejiny jednej duše" bol preložený do všetkých jazykov. Počas storočia sa vydania veľmi rozmnožovali. Ako sa to stalo a prečo? Odpoveď dáva sama Terézia v liste svojej sestre Celine, keď píše: "Postavme sa s pokorou do zástupu nedokonalých a pokladajme sa za nepatrné duše, ktoré potrebujú v každom okamihu podporu od dobrív-

ho Boha". (list 215) Nesmierne množstvo nedokonalých sa videlo v tomto zástupe, na čele ktorého stála táto mladá sväтика, a pochopili ju ak sestru v ľudkosti, a preto sa prihlásili do jej školy a nasledovali ju na ceste životom. Všetkým odhaluje tajomstvo opravdivej svätosti. Len čo nás Pán vidí ponorených v ničote, vystiera voči nám ruku. V ponížovaní, v pokore a v trpežlivom znášaní svojich nedokonalostí vidí Terézia opravdivú svätosť. (list 215) Terézia učí, že zatrpknutosť a netrpežlivosť musíme nahradíť vľúdnosťou a porozumením. Vo svojej definícii o svätości ide ešte ďalej, keď hovorí:

"Svätosť neznamená robiť veci obyčajné, ona spočíva v náklonnosti srdca, ktoré nás robí maličkými a dôveryhodnými v náručí dobrívého Boha. Ak

sme malí a dôverujeme Otcovi, on nás vezme do svojho náručia." Terézia sa nachádzala v určitej dileme, ktorej vyriešenie jej

bolo vnuknuté v meditácii o Božom slóve. Počúvajme, čo hovorí: "Vždy som si priala byť veľkou sväticou, ale keď som sa porovnávala so svätcom, vždy som zistovala, že medzi ním a mnou je ten istý rozdiel, ako medzi horstvom, ktorého vrchol a stráca v oblakoch a zrnkom tmavého piesku pošliapaného chodcami. Nestrácala som odvahu, ale som si povedala: Dobrotívý Boh nemôže vnuknúť príania, ktoré by nechcel vypočuť, preto mô-





*Ježišek je pre vás veľká srdcová...
...práca.*

žem, i napriek mojej úbohosti, túžiť po svätosti. Nie je mi možné stať sa veľkou, musím byť taká, aká som, nedokonalá. Predsa hľadám prostriedok, ako ísť do neba priamou cestou, celkom krátkou cestou, nejakou malou, celkom krátkou cestou, celkom novou. Som príliš malá, aby som mohla vystupovať po strmom schodišti k dokonalosti. Výťah, ktorý ma musí vyniesť až do neba, je tvoje náručie, milý Ježišu. Nemusím narásť, naoštok, zostanem malou. Pánu Bohu sa iste páči milovať moju nepatrnosť, moju úbohost'. Je to moja nádej a dôvera, ktorú mám v jeho milosrdenstvo." (list 176) Terézia bola krehká osoba, vystavená nebezpečenstvu neuróz a precitlivenosti, náchylnosti kedykoľvek sa rozplakat', sklonu k podráždenosti. No ona sa pretvorila v ženskú bytosť vedomú si vlastných obmedzení. Bola však rozhodnutá využiť všetky možnosti, ktoré jej dáva Božia láska k dispozícii. Ona chce triumfovať láskou vo svojom živote a dokorán otvoriť dvere svojej bezmocnosti, aby ju prenikli vlny nekonečnej nežnosti, ktoré sú skryté v Bohu. Čosi podobné nachádzame v listoch sv. Pavla, čo sv. Terezke nebolo neznáme: Pán mi povedal, stačí ti moja milosť. Moja sila sa prejavuje v slabosti. Budem sa teda chváliť svojimi slabostami, aby prebyvala vo mne Kristova sila. Keď som slabý, práve vtedy som silný. Terezka sa žíví Božím slovom a nachádza v textoch sv. Pavla potvrdenie svojej intuície: jej nekonečné želania sú zlúčiteľné s jej totálnou neschopnosťou uskutočňovať ich, pretože má Pána, ktorý jej

predsavzatia môže realizovať. Stačí len zdôveriť sa mu, milovať ho z celého srdca a nechat' sa ním milovať'. Negatívne stránky našej osobnosti nie sú prekážkou Bozej láske. Je potrebné len súhlasiť a zostať slabým, malým, chudobným. Toto je kľúč k tajomstvu úspechu sv. Terézie. Moderní psychológovia uvádzajú štyri etapy na ceste k mentálnej hygiente: Poznať sa, prijať sa, milovať sa, zabúdať sa. Terezka hovorí to isté s predstihom jedného storocia. Veľký zástup slabých, malých, chudobných, nedokonalých nasleduje "malú sväticu" na tejto ceste. Nachádza pokoj a radosť v každej situácii, zvlášť v situáciach neistých, ktoré im prináša každodenný život. Ježiš hovorí, že neprišiel pre spravodlivých, ale pre hriešníkov. Do tejto kategórie patríme my všetci. Prihlásme sa k nej, ak chceme mať účasť na spáse, ktorú nám prinieslo vtelené Slovo. Ktosi napísal: Najlepšiu chválu na nedokonalosť urobil Boh, keď sa stal človekom. Ježiš bol dokonalým človekom, ale jednoduchý fakt byť človekom ho postavil na našu stranu. Terezka to urobila s úprimným srdcom a prijala z toho logické dôsledky pre seba i pre nás. Pri svojej smrti povedala: "Neľutujem, že som sa stala obetou lásky". Aj my vidíme a spoznávame, akú mala pravdu. Žiadnen svätec, ktorý prišiel po nej, neušiel pôvabu tejto novej Jane z Arku, ktorá túži po boji, aby umožnila víťazstvo láske. Chcela mučeníctvo srdca. Chcela zakúsiť noc nevery, aby tak pomohla Ježišovi zachrániť všetkých. Sv. Terézia pokračuje v nebi v práci na

Foto na strane 3: sv. Terézia z Lisieux, 15 – ročná (r. 1887)
prosí biskupa o vstup na Karmel

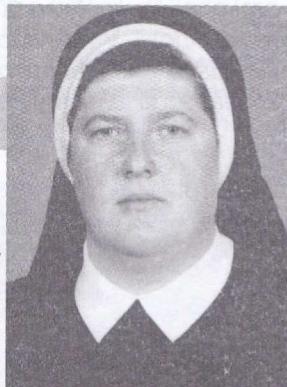


NA SLOVÍČKO SO SESTROU MARTOU BALOGOVOU FDC

"Človek je len tolko človekom, kolko má v sebe lásky."

Môžete nám priblížiť niečo o tom, kde ste sa narodili a čo prezíli v detstve ?

Narodila som sa v Prešove v roku 1956. Rodičov som mala veľmi dobrých a pracovitých. Pri sv. krste som dostala meno Marta. Mám ešte jedného brata. Otecko mi zomrel po ťažkej operácii, ešte keď som bola doma. Brat išiel z domu na štúdia a do zamestnania. Doma s mojou mamičkou sme trávili veľa času pri práci a zároveň s Pánom v modlitbe.



Kedy sa zrodilo Vaše pevné rozhodnutie slúžiť navždy Bohu ?

V mamičke som mala vždy veľmi dobrý príklad. Ešte i dnes dobrovoľne pracuje a vypomáha pátom Seleziánom v Prešove. Po ukončení základnej školy som išla do zamestnania do Prioru a tam som si urobila Závodnú školu práce a obchodu. Pri stretnaní s ľuďmi v obchode som mnoho spoznala. Po celých 15 rokoch na tomto pracovisku mi pomáhali žiť denné modlitby a skoré ranné sv. omše. Odjakživa som prejavovala veľký záujem o deti a mládež. S niekoľkými spolupracovníčkami sme začali pracovať v menších krúžkoch detí a poriadali modlitbové stretnutia, nacvičovali spev. Mali sme dokonca aj skupinu Laura. Podnikali sme púte, vystupovali na kultúrnych podujatiach. To bol môj prvý dotyk s povoláním.

Ako ste sa dostali ku Kongregácií Dcér Božej lásky ?

Cítila som, že ma Boh volá k sebe. Začala som sa viac modliť a viac obetovať. Zúčastňovala som sa aj duchovných cvičení a tam som sa zoznámiла s rehoľnými sestrami a to rozhodlo. Bola som prijatá a pri obliečke dostala meno sestra Mária – Metoda. Všetko prebiehalo v tichosti a modlitbe. Prešli dva roky noviciátu, ale v civilnej práci v Priore. Potom som dostala milosť a zložila rehoľné sv. sľuby. Ešte ďalšie štyri roky som nadalej pracovala v Priore. Až v roku 1999 som dostala rehoľné rúcho a po ukončení katechetických skúšok v Banskej Bystrici som začala pracovať v Podolí



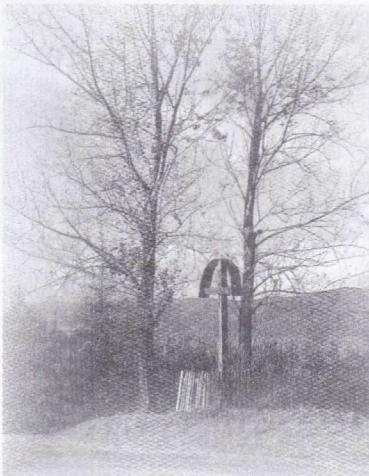
ako katechétka.

Ako prijala Vaše rozhodnutie a odchod z domu Vaša mamička ?

A ako sa Vám tu v Prievidzi pracuje s mládežou ?

S mamičkou sa teraz za seba navzájom modlime a sme šťastné, že sme prekonali "boliestky odlúčenia" cez modlitbu, lásku a vieru v Boha. Mládež je moja radosť. V Prievidzi je veľmi veľa mládeže. Naša Matka zakladateľka – Františka Lechnerová prežívala v rokoch pôsobenia takú istú dobu s mládežou ako my teraz. Odporúčala nám : "Konať dobro, robiť radosť

MEMENTO HOMO!



Pamäтай človeče – práve toto by si mal uvedomiť každý, kto v deň sviatku – na Dušičky, navštívi cintorín. Tu sa človek najlepšie môže vhĺbiť do seba a nerušene rozjímať. Na tomto mieste vidí, aká je pominutelná svetská sláva, bohatstvo, radosť a potešenie z nadobudnutého bohatého majetku, ktorý užíva. Tu plne chápe, ako v tichu odpočívajú vedla seba bohatí, chudobní, žobráci i krásavci... Mladý človek nerád počúva o smrti a často sa s úsmevom povznesie nad

bolestami a plačom starších a smútiacich s myšlienkami: "Ja som mladý, silný, združvý a plný energie, mňa sa to netýka". Jedinou pravdou je, že ešte neprešiel skúškami, nezažil biedu, bolest, nedostatky a utrpenie rodičov a tak sa mu smrf zdá vzdialeným strašiakom. Takýto človek si žije tak, akoby tu mal ostať večne. Cirkev svätá nám dva razy do roka – na Popolcovú stredu a na Dušičky, zvlášť dôrazne pripomína, že sme len biednymi smrteľníkmi. Na tento sviatok je skoro na celom svete zvykom, že sa chodí na cintorín. S úctou a láskou pri kladení vencov, kvetov a zapálením sviečok na hroby milovaných spomíname a vrúcne sa modlíme. Skutočne až tu človek vidí, aký je biedny a aký dočasný je ľudský život. Celý svoj život drie na majetok, za slávou, pestuje svoju krásu a všetko mu je to nanič. Človek zabúda na to, čo by mu malo byť osožné pre jeho nesmrteľnú dušu Je krásne, keď ľudia nezabúdajú na svojich drahých v ich večnom odpočinku a zdobia ich hroby. No mali by sme vedieť, že naši milí mŕtvi nepotrebujú okrasy a parády hrobov; to sú hlavne zvyky a zdvorilosti. Mŕtvi nás prosia rečou, ktorú nepočujeme, o modlitby a obetné sv. omše. Tieto znamenajú pre ich duše najviac. Pamätajme, že i my raz budeme túto pomoc potrebovať vo večnosti pre svoju dušu. Preto – "memento homo".



TÉMY DUCHOVNEJ OBNOVY (November)

"Boh odplati každému podľa jeho skutkov: večným životom tým, čo vytrvalosťou v dobrých skutkoch hľadajú slávu, česť a nesmrtelnosť..." (Rím 2, 6 – 7)

- * VII. VIII. a X. prikázanie Desatora KKC 20401 – 2513, 2534 – 2557
- * "Životná púť do večného domova nebeského Otca zahrňuje každého z nás osobne, rozširuje a na veriace spoločenstvo a zasahuje celé ľudstvo" (TMA 49). Príprava na osobné stretnutie s Bohom vo večnosti; duchovná pomoc dušiam v očistci; vzťah k blížnym ako k spolupútnikom do večnej vlasti.

Kultúra:

- * Kultúra vzťahov k hmotným prostriedkom: používať ich, napokoľko je to možné, v nezištejnej službe blížnym, s motívom odmeny vo večnosti (porov. Lk 16, 9)

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Misijný:

- * Aby ľudia staršieho veku s radosťou nanovo objavili, aký vážny je ich vklad do rozvoja misií.

Všeobecný:

- * Aby kresťanskí laici, vedomí si svojho krstu, podporovali svojimi modlitbami, radami a pomocou všetkých, ktorých Boh volá ku kňazstvu, do re-



MODLITBA SV. TERÉZIE Z LISIEUX

Nech ma veci tohto sveta nikdy nepomätú a nech nič nenaruší môj pokoj. Ježišu, prosím Ťa len o pokoj a o lásku, nekonečnú lásku, ktorá nemá iné hranice ako Teba... lásku, ktorá nie je viac mnou, ale Tebou, môj Ježišu.

Ó môj Bože, d'akujem Ti za všetky milosti, ktoré si mi dal, ale najmä za to, že si ma podrobil ľažkej skúške utrpenia. S radosťou budem na Teba hľadiť v posledný deň, keď ponesieš žezlo kríža. Pretože si ma považoval za hodnú účasti na tomto drahocennom kríži, dúfam, že ti budem podobná a že na mojom oslávenom tele zažiaria posvätné rany Tvojho utrpenia.





INCARNATIONIS MYSTERIUM

BULA, KTOROU SA VYHLASUJE
VEĽKÉ JUBILEUM ROKU 2000 (11 a 12. časť)

Časť 11

Tieto znaky patria už k tradícii jubilejnej slávnosti. Boží ľud by však mal usilovne spoznávať aj ďalšie možné znaky Božieho milosrdenstva pôsobiaceho počas Jubilea. V apoštolskom liste Tertio millenio adveniente som naznačil niekoľko takých, ktoré môžu vhodne poslužiť k intenzívnejšiemu prežívaniu významnej milosti Jubilea. Stručne ich tu pripomienem. Predovšetkým znak ocistenia pamiatky: požaduje od všetkých odvážny úkon pokory uznáť chyby, ktorých sa dopustili tí, čo nosili a nosia meno kresťania. Svätý rok je svojou povahou momentom výzvy k obráteniu. To je aj prvé slovo Ježišovho kázania, ktoré sa významne spája s ochotou veriť: "Obráťte sa a verte evanjeliu." (Mk 1,15) Imperatív, ktorý Kristus predpokladá, je dôsledkom uvedomenia si faktu, že "čas sa naplnil." (Mk 1,15) Skutočnosť že sa naplnil Boží čas, mení sa na výzvy ku konverzii. Tá je ale predovšetkým ovocím milosti. To Duch svätý pobáda každého, aby "vstúpil do seba" a pochopil potrebu vrátiť sa do Otcovho domu (Por. Lk 5,17-20) Sptytovanie svedomia je teda jedným z najvýznamnejších momentov osobného života. Tak zisťuje, ako ďaleko je jeho počinanie od ideálu, ktorý si vzal pred seba. Dejiny Cirkvi sú dejinami svätości. Nový zákon dôrazne podáva takúto charakteristiku pokrstených: sú natoľko "svätí" nakoľko sa rozišli so svetom, ktorému vládne zlý duch, a klaňajú sa jedinému a pravému Bohu. Táto svätość sa skutočne prejavuje v životných príbehoch mnohých Cirkvou vyhlásených svätych a blahoslavených, ako aj v zážitkoch toho nesmierneho množstva neznámych mužov a žien, ktorých nik nemohol spočítať. (Por. Zj 7,9) Ich život vydáva svedectvo o pravde evanjelia a poskytuje svetu viditeľný znak toho, že dokonalosť je možná. Treba však uznať, že dejiny zaznamenávajú aj nemálo prípadov, ktoré sú určitým protisvedectvom kresťanstva. Pre uto, ktoré nás v tajomnom tele spája jedných s druhými, my všetci, hoci za to nenesieme osobnú zodpovednosť a ani nechceme nahrádať súd Boha, ktorý jediný pozná srdcia, nesieme ľarchu omylov a previnení tých, ktorí nás predišli. Ale aj my, dietky Cirkvi, sme zherešili a Kristovej neveste zabránilí, aby zažiarila v plnej svojej kráse. Náš hriech bol prekážkou pôsobenia Ducha Svätého v srdci mnohých ľudí. Naša slabá viera zavinila upadnutie do ľahostajnosti a vzdialila mnohých od opravdivého stretnutia s Kristom. Ako Petrov nástupca žiadam, aby Cirkev, silná svätošťou, ktorú prijíma od svojho Pána, kľakla si v tomto roku pred Bohom a prosila o odpustenie za minulé i prítomné hriechy svojich dietok. Všetci zherešili a nikto sa nemôže pokladať pred Bohom za spravodlivého. (Por 1 Kr 8,46) Nech sa bez strachu opakuje: "Zherešili sme", (Jer3,25), ale nech sa udržuje aj živá istota, že "kde sa rozmnôžil hriech, tam sa ešte väčšmi rozmnôžila milosť." (Rim 5,20) Objatie, ktoré Boh rezervuje tomu, kto mu v pokáni ide v ústrety, bude spravodlivou odmenou za pokorné uznanie vlastných i cudzích previnení, založené na povedomí hlubokého puta, ktoré spája medzi sebou všetky údy tajomného Kristovho tela. Kresťania sa vyzývajú, aby si pred Bohom i ľuďmi, ktorých svojím chovaním urazili, uznali chyby, ktorých sa dopustili. Nech to urobia bez toho, že by za to žiadali niečo na výmenu, silní len "láskou Božou, ktorá bola rozliata v našich srdciach." (Por. Rim 5,5) Určite nebudú chýbať ani nestranní ľudia schopní uznať, že minulé i prítomné dejiny zaznamenali a zaznamenávajú často vo vzťahu k dietkam



Cirkvi prípady odstrkávania, nespravodlivosti a prenasledovania. Nikto nech sa preto v tomto jubilejnom roku nevyhýba Otcovmu objatiu. Nikto nech sa nezachová ako starší brat z evanjeliového podobenstva, ktorý sa vzpieral vstúpiť do domu a zúčastiť sa oslav (Por. Lk 15,25-30) Radosť z odpustenia nech je silnejšia ako akýkoľvek hnev. Keď tak urobíme, Nevesta bude žiať očami sveta tou krásou a svätošou, ktoré pochádzajú z Pánovej milosti. Už dvetisíc rokov je Cirkev kolískou do ktorej vkladá Mária Ježiša a ponecháva ho k adorácii a kontemplácii všetkých národov. Nech prostredníctvom Nevestinej pokory ešte väčšmi žiať sláva a sila Eucharistie, ktorá sa slávi a uchováva v jej lone. V znaku konsekrovaného Chleba a Vína, vzkriesený a oslávený Ježiš Kristus, svetlo národov (Por. Lk 2,32) zjavuje kontinuitu svojho vtelenia. On zostáva živý a pravý uprostred nás, aby živil veriacich svojím telom a krvou. Preto náš pohľad nech sa uprie do budúcnia. Milostivý Otec nám nepripomína hriechy, ktoré sme úprimne oľutovali. (Por. Iz 38,17) On teraz završuje novú vec a v láske, ktorá odpúšťa, anticipuje nové nebo a novú zem. Z hľadiska obnoveného úsilia o vydávanie kresťanského svedectva vo svete nasledujúceho tisícročia nech sa teda posilňuje naša viera, nech rastie naša nádej a nech sa stáva vždy činnejšou naša láska.

Časť 12

Znakom Božieho milosrdenstva, dnes osobitne potrebným, je láska, ktorá otvára naše oči pre potreby tých, ktorí žijú v chudobe a na okraji spoločnosti. Tieto situácie sa dnes šíria v ďalších spoločenských oblastiach a svojím tieňom smrti zahaľujú celé národy. Ľudské pokolenie stojí pred novými, jemnejšími formami otroctva, ako boli známe tie z minulosti. Sloboda je pre mnohých ľudí i nadalej slovom bez obsahu. Nemalé množstvo národov, zvlášť tých chudobnejších, je zaťažené dlhom, ktorý nadobudol také rozmery, že sa stal prakticky nezaplatiteľným. Je nákoniec jasné, že reálny pokrok nemožno dosiahnuť bez účinnej spolupráce medzi národmi všetkých jazykov, rás, národností a náboženstiev. Treba odstrániť všetky formy utláčania, ktoré vedú k nadvláde jedných nad druhými: sú hriechom a nespravodlivosťou. Komu ide o hromadenie pokladov len na zemi (Por. Mt 6,19), ten "nie je bohatý pred Bohom." (Lk 12,21) Okrem toho sa musí utvoriť nová kultúra solidárnosti a medzinárodnej spolupráce, v ktorej všetci – bohaté krajinu a súkromný sektor – prevezmú svoju zodpovednosť za ekonomický model, ktorý slúži každému človeku. Nesmie sa ďalej odkladať čas, v ktorom si aj chudobný Lazár bude môcť sadnúť vedľa boháča, mať účasť na tej istej hostine a nebyť nútene žiť sa tým, čo spadne zo stola (Por. Lk 16, 19-31) Krajná chudoba je prameňom násilia, nenávisti a pohoršení. Prispievať k jej odstráneniu je dielo spravodlivosti, a tým aj pokoja. Jubileum je ďalšou výzvou k duchovnému obrá-





PANE, PANE

Dnes je nádherný deň, Pane! Prežívam veľkú radosť z návratu domov po takmer troch dňoch mimo mojej rodiny. Naplnená krásnymi myšlienkami o Bohu a viere, modlitbami, spevom a dokonca i tancom na tvoju slávu si sadám k večernému modleniu. Najprv klasické "povinné"

modlitby, za Svätého Otca, na jeho úmysly, za otca biskupa, kňazov, neveriacich (tu sa mi už začínajú oči zatvárať). Potom za rodinu, všetkých blízkych i neprajníkov a s dosť veľkým premáhaním ešte môj desiatok. Som celkom spokojná sama so sebou, že mi všetko dobre vychádza, ako dobre vplyvam na svoju rodinu a okolie. Túžim po tvojich útechách, Bože, aby som aj ďalšie dni takto zvládala, i keď ma to stojí dosť sôl. Na záver otváram knižku "Nasledovanie Krista" a čakám, akými povzbudzujúcimi myšlienkami sa mi prihovorí Tomáš Kempenský. Náhodne vyberám strany, a tu slová: "Čo všetko zmôže čistá láska k Ježišovi, neskazená nijakým vlastným prospechárstvom alebo samolúbosťou! Či všetkých, čo bažia stále iba po útechách, netreba vlastne nazývať nádenníkmi? ... A keď vykonal všetko, čo uznáva a ko svoju povinnosť, nech si myslí, že nič nevykonala." Musím si признаť, že ma tieto slová triafajú a k nim mi prichádza na um výrok z evanjelia sv. Matúša 7, 21: "Nie každý, kto mi hovorí - Pane, Pane, - vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach." Zistujem, že som nechala svoje srdce zaspäť a vlastnými silami a zásluhami sa k tebe, Bože, nepriblížim. Jediné, čo môžem dosiahnuť bude, že poriadne hlboko bez tvojej opory spadnem. Preto začinam znova: "Dobrotivý Bože, dakujem ti za tvoju ochranu, za tvoje Sväté Slovo, ktorým sa mi prihováraš a chcem ho priať do svojho srdca. Odkladám pýchu a ponúkam ti ako betu svoje starosti, radosti a všetko, čo som získala len vďaka tvojej milosti. Teraz, keď mi ostali už len hriechy, zotri ich zo mňa odpúšťajúcou krvou svojho Syna. Som pred tebou taká malá; ponúkam ti moje dlane a prosím, nech ich Duch

Slovenské pútnické miesto

V roku 1932 inštalovali sa vo veži kostola dva zvony. Väčší váži 143,5 kg a je na ňom obraz Nanebovzatia a nápis "Nanebovzatie Panny Márie oroduj za nás. 1932" Menší zvon (100 kg) nesie obraz sv. Jozefa, patróna zomierajúcich. Od roku 1954 až do doby postavenia domu smútku bola kaplnka sv. Michala ponechaná ako umrlčia komora. V roku 1956 bol Prievidzský kostol Nanebovzatia Panny Márie vyhlásený za kultúrnu

pamiatku a počnúc rokom 1978 nasledovalo obrovské úsilie o zveľadenie tohto nevšedného klenoutu. Postupne sa uskutočnila oprava vonkajšej fasády, pri hlavnom vchode sa osadili kovové mrežové dvere, na lodi kostola boli vymenené okná, inštalovalo sa silnoprúdové a slaboprúdové elektrické vedenie, vnútri kostola bola položená mramorová podlaha a rozmiestnili sa lavice – verné kópie pôvodných. V roku 1988 sa v rekordnom



čase urobila nová vnútorná omietka a kostol bol vymaľovaný. Na strechu prišla nová medená krytina. Pri výmene kríža na veži našla sa pod "súdkom" valcová nádoba , v ktorej boli uschované dva pergameny s historickými údajmi o kostole, ďalej noviny, mince a bankovky. V októbri 1992 sa skončilo reštaurovanie gotickej sochy Panny Márie , barokového hlavného oltára i bočných oltárov. Reštaurátormi boli: akademický maliar Jozef Šulo a akademický sochár Dušan Hagara. Hlavnými organizátormi uvedenia mariánskeho kostola do súčasnej, architektonicky vyváženej a na bohoslužobné úkony plne vyhovujúcej podoby boli vdp. dekani Jozef Hromada a

Martin Čabák. Kostol Nanebovzatia Panny Márie stojí na Mariánskom vršku v severovýchodnom smere nad Prievidzou . Je to jednoloďová stavba s polygonálnym uzáverom a s prestavanou vežou. Pôvodný kostol bol postavený okolo roku 1260 v neskororomáskom slohu, časom bol značne prestavaný . Zvyšky pôvodného románskeho muriva sú zachované nad chórom a vo veži. Najväčšie stavebné úpravy sa uskutočnili v gotickom slohu v druhej polovici 15. storočia počas tunajšieho pôsobenia karmelitanov. Tiež neskôr, začiatkom 16. Storočia a potom v rokoch 1682 a 1805.

Ing. Ján Farbiak

Tiško – ako to vie iba anjel – blíži sa strážca pred Pána.

Pred Božím svetlom stími svoj jas, len v jeho šate šumí hudba
ako modlitba v duši šepтанá.

"Pristúp bližie" - znie hlas jemný ako vánok.

"Prosím ťa, Pane, splň moje želanie.

Môjmu chránencovi choroba bráni žiť a pracovať.

Ved' ho poznáš, vieš dobre, tak dlho už chradne na bolestnom lôžku...

Jeho zmeravené telo vädne ako uhryznuté jedovatým hadom...

Daj, nech je jeho telo zase zdravé, ved' už veľa vytrpelo v bôli..."

Anjel to hovorí potichu, len šeptom, pre pláč ani inak nemôže.

"Pomôž, vráť mi zdravie, môj Bože,"

A tu naraz počuje preláskový hlas:

"Tvoj chránenec je práve takto synom nebeskej slávy.

Je to moja láska, ktorá dopúšťa, že ho bolestná choroba trávi.

Kto so mnou pije horký kalich, kto so mnou smie byť na kríži, ten žije životom vyvolených, vlastnou mincou kryje cudzí dlh a v mojom Srdci si stavia príbytok."

V hlase anjela sa bolesť na radosť premieňa.

"Kiež je hodný tvojej dobroty.

Teraz chápem zmysel utrpenia: múdry ho premieňa na tvoje zlato, na peniaz prevzácej hodnoty.

Teraz takto prosím za chránenca:

Pane dožič mu tú obeť, krajsiu ako nebeské hviezdy,

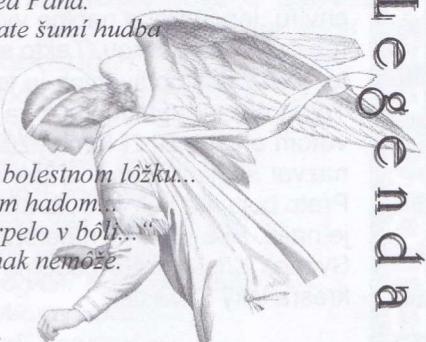
ked' duša celkom oddaná tebe – ako presvätá rana

tvojho boku – otvára mnohým bránu do neba.

Pri tebe sa žiaľ na radosť mení. Toto tajomstvo už teraz jasne poznám!"

Svet je taký plný utrpenia!

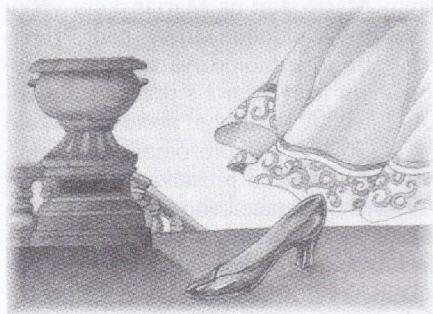
Žiaľ, často nedokáže nájsť v blate, v smetiach drahokam.



L
I
C
E
R
E
U
D
A
O
U
T
R
E
P
E
N
I



Milé deti!



Každý z nás má rád rozprávky, v ktorých vyhráva dobro nad zlom. Niektoré z nich boli aj filmované a tak sme si mohli živšie pozrieť víťazstvá princov nad zlými drakmi, nad podvodmi neprajníkov a závistlivcov. Často však boli tiažšie víťazstvá nad svojou pýchou, lenivosťou a túžbou po zlate. Nakoniec sa všetko dobre skončilo, zlo bolo porazené a dobrí odmenení, hlavne prisľúbeným

kráľovstvom. Niekoľko si môže povedať: "Hrdinovia rozprávok to majú ľahšie, im pomáhajú svojimi kúzlam a čarami dobré víly, stareňky, slniečko a dokonca i zvieratká." Ale veď v našom svete sa dejú zázraky tiež každý deň, len treba otvoriť oči a srdce dokorán. Nás najväčší čarotvorca a darca života – Nebeský Otec, pomáha každému, kto k nemu vystrie ruku. S ním je vždy boj so zlom ľahší, lebo vie, akí sme nedokonalí. Pomoc posiela v pravú chvíľu, len ju treba naplnu využiť, zapojiť svoje úsilie, obety a predovšetkým robiť všetko s láskou. Takto sa každý jeden z nás stane hrdinom svojho života. Veľký zástup svätých je toho dôkazom. A odmena? **Predsa kráľovstvo!** To, ktoré nám prisľúbil už za čias prorokov a ktoré prišiel na zem svojim životom ohlásit' Boží Syn Ježiš Kristus. Je Kráľom nebeského kráľovstva, nás nazval svojimi bratmi a tak sme sa stali aj my dedičmi tohto kráľovstva. Preto bojujme vytrvalo zbraňami, ktoré používal tu na zemi Ježiš a víťazstvo je naše. Aké sú to? Priateľstvo, odpustenie, milosrdenstvo, ale hlavne láska. Sviatok Krista Kráľa budeme sláviť 21. novembra. Hovorí sa mu niekedy aj kresťanský Silvester.

Otázka pre tých, ktorí majú chut' si zasúťažiť:

Kedy sa začína kresťanský rok?

A – 1. januára **B** – prvou adventnou nedeleou **C** – veľkonočnou nedeleou
Správnu odpoveď pošlite do redakcie na adresu Mariánska 4,
971 01 Prievidza najneskôr do 20. 11. 1999. Jedného zo správnych lúštiteľov vylosujeme a odmeníme.

Za minulý mesiac dostávate všetci veľkú pochvalu, lebo ste sa výborne snažili a prišlo nám nezvyčajné množstvo odpovedí. Vylosovali sme pretô až troch výhercov: Peter Kollár, Kútovská 15/15, Necpaly, Kika Filipová, Urbárska 18/2, Necpaly, Ivana Néčeyová, A. Žarnova 28/1, Prievidza





Teátro krásno

Takto poeticky nás oslovil svojím dielkom – divadelkom náš vzácný hostí, páter Ján Licháner. Precestoval, aby nám všetkým predstavil zázračnosť deťského sveta a jeho videnie. Spod veľkého čarovného štanu prebúdzal svoje klenoty ku kráse. Svojho vetríka, slzičku, bradičkov i žblnkov, motýliku ... Nevynechal pravdaže slniečko – slnečnicu. Tá na obrovskej lúke deti nádberne splývala s ich úsmevmi a odrážala tak šťastie, ktoré nám priniesol páter Ján.

R A D O S T Č A Ú S M E V

Toľko, a ešte viac mi prezradili anjeli vo svojej pošte po príchode detí. Nemali to veru ľahké, lebo povinnosti strážnych anjelov uprostred čarokrásy stromov, kopcov, dolinek a celej jesene sú naozaj nemalé. Dni od 2.10. až 9.10. prežili naši kamaráti v škole prírody, v Liptovskej osade Škutovky. Sprevádzali ich triedne pani učiteľky, výchovávateľky, pani zdravotníčka a samozrejme páter Janko. Po svojom príchode nám s nadšením malí i veľkí rozprávali o spoločne prežitých radoch.

Priniesli si i takéto čudno – čarokrásne básničky:

Ratoliatko

Báseň dlhá, báseň krátká,
škola je nám kamarátká.
Nie normálna, ale prírodná,
ale aj tak nepriádna.

Chlapci cvičia program a okno bumblo.

Viera, Marta, ratoliatka
ratovali deťuriatka.

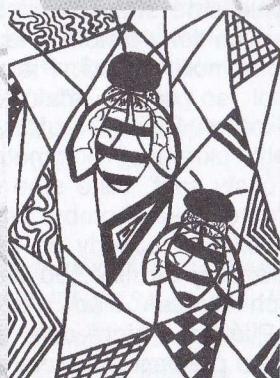
Už je všetko v poriadku,
dokujeme ratoliatku
za to, že nám ukončilo
báseň krátku.

Veronika Čurná 4 B.

Nechajme sa všetci zlákať do nádhernej pavučiny Božích milostí, ako tie maličké mušky.

"Panе, už letíme!"

Kreslili: pavučinku - Nemesová (tercia)



D
E
T
I

P
I
A
R
I
S
T
O
V

S
U
R
A
D
O
S
T
N
É



Taliansko trikrát sláva

V utorok ráno 24.8. sme opäť s úsmevom vykročili do nového dňa. Navštívili sme baziliku Panny Márie snežnej a sv. Petra v okovách, obdivovali sme rímske Koloseum, chrám sv. Clementa, majestátnu Lateránsku baziliku, baziliky sv. Kríža a sv. Pavla. Veľkým zážitkom bola pre nás taliansko – slovenská svätá omša v kostole sv. Bartolomeja na sviatok sv. Bartolomeja pri pozostatkoch tohto svätca.

V stredu 25.8. nadišiel pre mnohých z nás najväčší deň nášho pobytu v Ríme – audiencia u Sv. Otca v aule Pavla VI. Slzy dojatia sa leskli snáď v každom oku, keď sa Svätý Otec prihováral v slovenskom jazyku a rozoberal dopad hriechu na osobu a spoločnosť. Okolo obeda sme mali jedinečnú možnosť zúčastniť sa sv. omše v kaplnke Rádia Vatikán vďaka P. Dufkovi, SJ, rodákovi z Handlovej a Riaditeľovi slovenskej sekcie Vatikánskeho rozhlasu P. Františkovi Sočufkovi, SJ. Z tejto kaplnky sa vysielajú modlitby sv. ruženca a sv. omše do celého sveta. Popoludní sme do-

razili do cieľa nášho putovania – ku hrobu sv. Petra v bazilike sv. Petra, na ktorý sme sa veľmi tešili. Pri prehliadke nás sprevádzala sympatická Petra, hlásateľka z českej sekcie vatikánskeho rozhlasu. Pánu dekanovi sa podarilo vybavit' cenovo prístupné lístky a celá výprava sa vyviedla výťahom na 1. poschodie kupoly. Odtiaľ tí najvytrvalejší zdolali asi 300 schodov vo vnútornom plášti kupoly od geniálneho Michelangela až na vrchol baziliky. Nádherný výhľad na Rím a Vatikán bol najlepšou odmenou za našu námahu a pocit šťastia bol neopísateľný. O 19³⁰ sme sa pri obelisku na námestí sv. Petra piesňou "v Sedmobrežnom kruhu Ríma" rozlúčili s majestátnou bazilikou.

Vo štvrtok 26.8. sme sa vďaka obetavému Petrovi Dufkovi ocitli v prekrásnych vatikánskych záhradách a celá popoludnie sme strávili rekovaním unavených tel v čistom a tepлом Tirenskom mori v Ostii. Piatok ráno priniesol so sebou rozlúčku s kempom Roman River a autobus začal pomaly ukrajuvať kilometre

z cesty späť. Ešte sme si prezreli katakomby sv. Calixta sv. schody pri Lateránskej bazilike, po ktorých kráčal Pán Ježiš k Pilátovi a ktoré dala do Ríma preniesť sv. Helena. V Marano Equo sme ochutnali pravú taliansku





pizzu a víno. V Subiacu srhe zdolali desiatky schodov pri návštive benediktínskeho kláštora, postaveného v tufovom travertínej skale, kde tri roky žil a modlil sa sv. Benedikt. Tu nás srdečne privítal rodák z Prievidze, benediktín Don Michaele – František Huliak, ktorý nás sprevádzal kostolom a kaplnkami a vysvetlil nám hodnotu malieb zo života sv. Benedikta. Cesta späť ubiehala vďaka výbornej nálade a speváckym výkonom niektorých účastníkov našej výpravy veľmi rýchlo. Uprostred noci sme ešte absolvovali rýchlu chôdzu v rade za p. dekanom a bohoslovcom Bohušom cez mesto Florencia, kde sme si mali prežriť florentský kostol. Ten bol naozaj nádherný. Šokovali nás moderné gýčové sochy, ktoré vobec nezapadli do historického

centra mesta.

Florencia bola poslednou zastávkou nášho putovania. Veľká vďaka patrí šoférom z cestovnej kancelárie AUTODOPRAVA v Topoľčanoch p. Smatanovi a jeho kolegovi za ich trpežlivosť, obetavosť a šikovnosť v riadení hlavne cez autami preplneného Viedeň a Rím. Úprimne ďakujeme všetkým Bohuznámym sponzorom. Tento týždeň znamenal pre nás



POZVÁNKA

POZÝVAME VÁS
na mládežnícky festival,
ktorý sa bude konať
vo farskom kostole
Veľkej Lehôtky
20. novembra 1999
o 15.30 hodine

Mladí Mladí
5. ročník

PROGRAM:
SV. OMŠA,
Domonik, Rosnička,
Bartolomejčatá, Nádej,
Skalkáči, Impulz,

Autobus MHD č. 8 odchádza o 14.45 z autobusovej stanice v Prievidzi a spriatočný z V. Lehôtky o 20.45 od kostola.

Hudobná skupina Spray vydáva svoj už štvrtý album. Jej názov VIERA, NÁDEJ, LÁSKA a obsahuje 15 piesní typickej mládežníckej hudby. Premiéra tohto CD a MG – kazety bude vo Veľkej Lehôtkе 20. novembra na festivale Mladí mladým 1999. Tu sa začne aj ich oficiálny predaj. SPRAY



V minulom mesiaci prebehla akcia "október to sú misie a ty".

Klub misijných priateľov v Prievidzi vyslovuje úprimné – Pán Boh zaplať – za všetky obeť a dary v prospech misií, ktoré ste vyjadrili na svojich kartičkách.



Stretnutie klubu priateľov misií sa u s k u t o č n í 8.11.1999 o 19.00 hod na fare. Srdcečne každého pozývame.

V utorok **16. novembra 1999** bude v kaplnke Bojnického zámku už posledná tohoročná sv. omša. Prídte aj vy všetci, ktorí ste sa tu ešte nestretli s Eucharistickým Ježišom, čaká na vás. Kedy budú pokračovať sv. omše v januári roku 2000 upresníme v budúcom čísle Bartolomeja.

BB.

Štvrtok, **18. novembra** sa vo farskom kostole bude konať tiež adorácia, na ktorú vás pozývame. Klaňať sa, ďakovať a chváliť Ježiša Krista v Eucharistii modlitbami, spevom a rozjímaním môže prísť každý, kto sa chce vnoríť do Jeho náruče.

Sviatok Krista Kráľa – 21. novembra, budeme tento rok tiež sláviť v jedálni SOU stavebného. Stretneme sa pred farským kostolom o 13.30 hod. Pre mladšie deti budú zaujímavý program organizovať členovia hnutia eRko s duchovným patronátom sestry Christianity FDC. Zabávať sa budeme až do 17.00 hodiny. Potom je čas až do 21.00 hodiny vyhradený mládeži pre ich zábavu. Do spevu a do tanca bude detom i mládeži hrať skupina SPRAY.



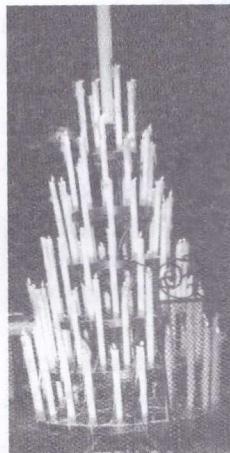
SPLNENÁ TÚŽBA

Niektoří z nás vstávame už o piatej hodine, aby sme videli východ slnka spoza Álp. Je mrazivo a fúka chladný vietor, najmä na kopci s krížom oproti bazilike. Nevedomili sme si, že sme na západe a slnko tu vychádza neskôr a tak sme sa jeho východu nedočkali. Máme sv. omšu a spoločné raňajky. Je voľno a možnosť sv. spovede v kaplnke. Popoludní si spoločne vykonáme krížovú cestu na malej kalvárii a pozrieme videofilm o Maximovi a Melánii, ktorým sa tu 19. septembra

1846 zjavila Panna Mária. Pri studničke sa spoločne fotografujeme. Po večeri ideme spoločne pred bazilikou k soche Panny Márie, kde sa pomodlíme a spievame. Lúčime sa piesňou (má sedem sloh, preto uvádzam prvú a poslednú):

Zaplakali oči, zaplakali žiaľom,
Ty Matička naša, Ty Matička naša,
ostávaj tu s Bohom.

Nepôjdete deti, nepôjdete sami,



moja láska pôjde,
moja láska pôjde
na Slovensko
s vami.

O 21. hodine odchádzame, aby sme po kračovali do ďalšieho pútnického miesta, Lúrd. V predpoludňajších hodinách nás víta slnkom zaliate mesto. Ubytujeme sa v centre, v blízkosti pútnického areálu. Poberáme do bazilík – ružencovej

a Nepoškvrneného počatia. Uvítacia sv. omša sa koná v bočnej kaplnke baziliky. Úžasný pre pútnikov je potom kúpel v liečivej vode. V neskorých popoludňajších hodinách sa zúčastňujeme sprievodu s Najsvätejšou Sviatostou oltárnou a večer sviečkovej procesie. Z ampliónov znie "Salve Regína", začína sa modlitba svätého ruženca v jazykoch rôznych národov (aj v slovenskom), ktorú strieda pieseň "Ave, ave, ave Mária" a "Laudate, laudate, laudate Maria...". V závere udelia prítomní knazi zhromaždeným pútnikom slávnostné požehnanie. Mierne unavení, ale s prijemným pocitom z oslav Eucharistického Ježiša a jeho Matky Márie.

Šiesty deň nášho putovania – streda 23. júna začíname prehliadkou podzemnej baziliky sv. Pia X. a následne sv. omša v bočnej kaplnke baziliky Panny Márie. Navštívime areál zjavenia v Massabielskej jaskyni. Od poludnia nasleduje krížová cesta, ktorá je vybudovaná okolo vrchu za jaskyňou a hornej bazilikou. Jednotlivé zastavenia predstavujú sochy odliate z kovu, ktoré sú vysoké dva metre. Krížová cesta má

dĺžku 1530 m a bola dokončená v r. 1912. Zhromažďujeme sa pri soche Panny Márie Kráľovnej, aby sme sa i dnes zúčastnili sprievodu s Najsvätejšou Sviatostou. Vychádza od jaskyne, prejde celým veľkým priestranstvom a končí pred Ružencovou bazilikou. Vo večerných hodinách je znova sviečkový sprievod, ktorý je dnes ešte mohutnejší, ako v predošlý deň. Modlili sme sa sv. ruženec a skončili všetky spevy, je záver a sprievod ešte nekončí. Očiam sa naň ponúka nádherný pohľad. Ako La Salette, tak i Lurdy vyžarujú zvláštnu atmosféru a rdce cíti Božiu prítomnosť. Kresťania zo všetkých svetadielov sa tu stretajú, aby oživili svoju vieru a chorí hľadajú nádej a útechu v ľažkostiah. Tu končí naša púť za Matkou a prichodí sa nám rozlúčiť. Je to veľmi ľažké, lebo ide o lúčenie s milujúcou Matkou. Cestou späť na rodné Slovensko oslavili naši kostolníci (obaja Jankovia) meniny. Pohárikom vína si všetci pripili na zdravie a ďakovali za ochranu a požehnanie svojmu patrónovi sv. Jánovi. Spiatočnú cestu spestrila prehliadka Dómu St. Marie de la Grazia a galérie Victora Emanuela.

Čím bola táto púť výnimočná? Premenila sa na Večeradlo modlitby s Pannou Máriou. Autobus bol každý deň Večeradlom, do ktorého sme boli zapojení všetci – vedúci autobusu, vodiči, pútnici a hlavne náš duchovný otec svojimi príhovormi.





Zakladacia listina

Na oslavu nášho Pána Ježiša Krista k jubilejnému roku 2000 a na pamiatku budúcim generáciám zanechávame toto posolstvo:

V dvadsiatom prvom roku pontifikátu pápeža Jána Pavla II., v čase pôsobenia banskobystrického diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža, jeho pomocného biskupa Mons. ThDr. Tomáša Galisa, dekana v Prievidzi Mgr. Jána Bednára, administrátora farnosti Prievidza – Zapotôčky Mgr. Libora Straku a primátora mesta Ing. Ivana Vaňu z duchovnej potreby veriacich vznikla myšlienka postaviť

Pastoračné centrum s kostolom sv. Terézie z Lisieux – učiteľky cirkevi – na sídlisku Zapotôčky v Prievidzi.

Základný kameň požehnal Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup dňa 6. Novembra 1999. Na slávnosti sa zúčastnili mnohí hostia a početné zhromaždenie veriacich.

Architektonické riešenie stavby navrhol Ing. Arch. Ladislav Mirt, projektovú dokumentáciu vypracoval Ing. Marián Kohan s kolektívom. Na základe výberového konania boli stavebné práce zadané podniku Banské stavby, a. s. Prievidza. Stavba bude financovaná z cirkevných zdrojov, mišiarov veriacich a sponzorských príspevkov.

Stavebné náklady sa predpokladajú v sume 25 miliónov SK. Termín ukončenia stavby je september 2001. Priestory kostola poskytnú veriacim 340 miest na sedenie a 390 miest na státie. Stavebné povolenie vydal Okresný úrad v Prievidzi, odbor životného prostredia dňa 27. 9. 1999 pod č. 2137/99.

Stavebný dozor vykoná ako dobrovoľnú činnosť a dar Cirkvi p. Bartuš.

Zástupcovia Rímskokatolíckej cirkvi, mesta Prievidze a účastníci výstavby svojimi podpismi potvrdzujú vôle stavbu s Božou pomocou začať i úspešne dokončiť.

ZÁKLADNÝ KAMEŇ
PASTORAČNÉHO CENTRA S KOSTOLOM
SV. TERÉZIE Z LISIEUX – UČITEĽKY CIRKVI
POŽEHNAL 6. 11. 1999 V PRIEVIDZI – ZAPOTÔČKY
Mons. RUDOLF BALÁŽ
BANSKOBYSTRICKÝ DIECÉZNY BISKUP



KRESŤANSKÉ AFORIZMY

MIESTO: Nie je na svete žiadne miesto, kde by sa Boh nechcel stretávať s človekom. Boh chce byť s nami všade tam, kde sme, chce ísiť s nami. kam ideme.

MORÁLKA: Len s morálkou sa nikdy nikto nedostane ku Kristovi. S Kristom sa ale každý dostane k morálke.

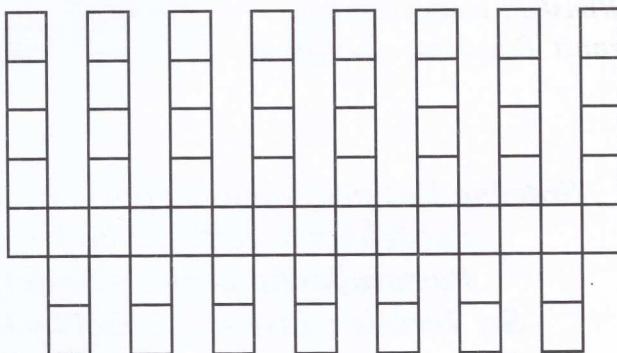
MOŽNOSTI: Úzka cesta poskytuje široké duchovné možnosti, ale široká cesta zvádzá ducha do úzkosti.

NAPOMÍNANIE: Kto neprijme bratské napomenutie, neprijme ani napomenutie Kristovo. Kto však nenapomína ako brat, odmieta Krista celkom tak.

NARODENIE: V pravde rastie a mohutnie jedine ten, kto sa z pravdy i na-

KRÍŽOVKA

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15



1.– kniha (v 4. Páde), 2.– nápoj z byliniek, 3.– zaoberám sa čítaním, 4.– Elena (domácky), 5.– Peter – skala (hebrejsky), 6.– skratka adresy, 7.– skladá sa z písmen, 8.– darovaná vec, 9.– Grécky ostrov, 10.– zistíuj hmotnosť, 11.– hlavne, 12.– ukazovacie zámeno, 13.– naveky trvajúci, 14.– platí na colnici, 15.– vak, ruksak, pomôcka – RODOS pripravila Janka Balážová

pripravila Janka Balážová

Spomedzi úspešných lúštitelov sme vylosovali Filipa Kuboviča, Dlhá 30/15, Prievidza.

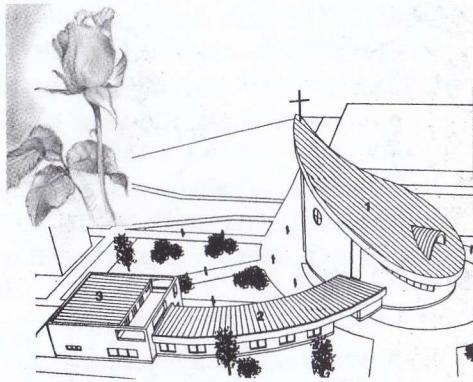
BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mařínska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová, zástupca šéf-redaktora Ing. Jana Hubová. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Grafické spracovanie: Mária Meličerčíková. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: **PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciame.



V SRDCI SVOJEJ MATKY CIRKVI BUDEMI LÁSKOU.

Sv. Terézia z Lisieux



Rímsko Katolícka cirkev,
farnosť Prievidza – Zapotôčky

*Srdečne Vás pozývame na posviacku pozemku
a požehnanie základného kameňa
Pastoračného centra s kostolom
Sv. Terézie z Lisieux, Učiteľky Cirkvi.
Posviacka a požehnanie bude v sobotu
6. novembra 1999 pri sv. omši o 15⁰⁰ hod.*

*v ZŠ Dobšinského na sídlisku Zapotôčky v Prievidzi.
Sv. omšu celebriuje Mons. Rudolf Baláž,
diecézny banskobystrický biskup.*



*Libor Straka
Ján Bednár*

*Mgr. Libor Straka, administrátor
Mgr. Ján Bednár, dekan*